

Косата ѝ плетѣли на *ситни плитки*, около 45 такива. Числото имъ зависѣло, — споредъ буйността на косата. Тѣхъ ги плетѣли особно въ банята, въ предсвадебния день, гдето имало особни жени за „ситни плитки“. Носенето само две плитки е много ново — превързани съ *ржченикъ* (забрадникъ).

Само *нанизатъ* на една богата булка стрували тогава около „12,000“ гроша.

Възъ ризата, булката носѣла споредъ състоянието си, *антерия* или *кафтанъ*. Последния отъ *шамкутнии* или *шамаладжа* (*Шамъ* значи Сирия — материя донасяна отъ Сирия). Върху антерията или кафтаня — *капладисано джубе*, т. е. подплатено съ кожи отъ разни цени (самурени, лисичи и т. н.). Джубето е било отъ копринени (атлазенъ) платъ съ разни цвѣтове (или червено или зелено и т. н.).¹⁾

Краката ѝ били обути въ *тирипличени* чорапи, връхъ които, останали още отъ срѣднитѣ вѣкове обуца наречени *мести*. Меститѣ сж били *ушити* отъ *желтъ мишинъ* — едни били високи до коленитѣ, види се по-старитѣ, а други — до малко надъ глезенитѣ — сжщински меки ботуши безъ токове. Меститѣ се обували въ *чехли*, сжщо отъ мишинъ и отъ сжщия цвѣтъ. Инѣкъ въ кжщи се носѣли *калцуни* и *тирлицы*. Калцунитѣ отъ бѣла аба съ черенъ гайганъ, а тирлицитѣ — отъ бозова или черна, обикновено съ червенъ гайтанъ. Меститѣ обували въ кжщи само предъ гости вънъ отъ случаитѣ, когато излизали отъ кжщи.

Сливенки като *моми* (все преди повече отъ „100“ години) носѣли на главата си *дюлбенъ* — тънѣкъ, бѣлъ платъ, памученъ, чиросанъ съ кола, който достигалъ до колѣнитѣ, задъ гърба, висещъ подъ плещитѣ, „три андезета дългъ, едно андезе широко“. Когато „излѣзли фесоветѣ“ (около 1835 г.), вмѣсто горѣспоменатата шапка (мн. ч. шепки) почнали да носятъ *чървени фесчета*, като такета (албанскитѣ капи), а върху него — *ржченикъ*, вече пѣкъ връзъ който — *дюлбеня* (*дюлбенъ*) носѣли Сливенскитѣ моми дори до къмъ Кримската война (1854 — 1855 г.). Около червеното фесче, което почти не се виждало, били нанизани на лента разни „алтъни, желти рубета“ (надъ челото).

Коприненитѣ бродерии на ризитѣ *патии* били правени „на ржка“ (по ржкавитѣ или на *яката*) и съ разенъ цвѣтъ; Още по-старитѣ дълги ризи били *бюлбюль* — *кафезлии*, а

¹⁾ По-късно, вмѣсто антерии — кафтанъ почнали да носятъ *салтамарки* отъ сукно или атласъ съ разни цвѣтове. Нѣкои били капладисани, други не. Имали по краищата си два ката сърменъ гайтанъ. Салтамарката била дълга до кръста, а кръста препасанъ отъ коланъ съ пафти (пуфи). Колана е билъ обикновено сърменъ, а пафти имало и сребърни, злати и шити съ маргаритъ.

Все върху салтамарката стояло *джубето*, отъ разна дължина, обикновено до подъ колѣнитѣ.